

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2015/1829**af 23. april 2015****om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1144/2014 om oplysningskampagner og salgsmæssigt støtte for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1144/2014 af 22. oktober 2014 om oplysningskampagner og salgsmæssigt støtte for landbrugsprodukter gennemført i det indre marked og i tredjelande og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 3/2008⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 2, artikel 11, stk. 1, artikel 13, stk. 1, andet afsnit, og artikel 15, stk. 8,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008⁽²⁾, særlig artikel 64, stk. 6, litra a), og artikel 66, stk. 3, litra d), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med forordning (EU) nr. 1144/2014 blev Rådets forordning (EF) nr. 3/2008⁽³⁾ ophævet og nye bestemmelser fastsat for, hvilke oplysningskampagner og salgsmæssigt støtte for landbrugsprodukter og visse landbrugsfødevarer, som gennemføres i det indre marked eller i tredjelande, der kan finansieres helt eller delvist over EU-budgettet.
- (2) Bestemmelserne i denne forordning vedrører først og fremmest enkeltlandsprogrammerne, som forvaltes af medlemsstaterne. Ved flerlandeprogrammer, som forvaltes direkte af Kommissionen, finder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁽⁴⁾ anvendelse. De betingelser, under hvilke en forslagsstillende organisation kan forelægge et program, jf. artikel 1 i denne forordning, bør imidlertid gælde for såvel flerlandeprogrammer som enkeltlandsprogrammer.
- (3) Artikel 7 i forordning (EU) nr. 1144/2014 indeholder en liste over forslagsstillende organisationer. Det bør præciseres, under hvilke betingelser de enkelte kategorier af forslagsstillende organisationer kan forelægge et forslag til et oplysnings- og salgsmæssigt støtteprogram, som skal medfinansieres af Unionen. For at sikre at de forslagsstillende organisationer er repræsentative for den pågældende sektor, skal det præciseres, hvilket repræsentationsniveau, der kræves. Når det er muligt, finder den simple regel, dvs. den organisation, der repræsenterer et flertal i sektoren, anvendelse.
- (4) Oplysningskampagner og salgsmæssigt støtte, der samfinansieres af Unionen, bør som formål have at åbne nye markeder i tredjelande og bør gennemføres af en bred vifte af organisationer. For at stimulere konkurrencen og sikre størst mulig adgang til Unionens ordning for salgsmæssigt støtte, bør der fastsættes bestemmelser til at sikre, at en organisation ikke modtager støtte til samme program for samme salgsmæssigt støtte mere end to gange i træk.
- (5) Ved udvælgelsen af organer med ansvar for gennemførelsen af enkeltlandsprogrammer skal de forslagsstillende organisationer sikre det bedste forhold mellem kvalitet og pris. I den forbindelse skal de undgå enhver form for interessekonflikt. Hvis den forslagsstillende organisation er et offentligt organ som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU⁽⁵⁾, gælder de bestemmelser, som er fastsat i samme direktiv og som er indarbejdet i national lovgivning.

⁽¹⁾ EUT L 317 af 4.11.2014, s. 56.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549.

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 af 17. december 2007 om oplysningskampagner og salgsmæssigt støtte for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande (EUT L 3 af 5.1.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65). Direktiv 2004/18/EF ophæves med virkning fra 18. april 2016.

- (6) Unionens ordning for salgsmæssig støtte bør supplere og styrke de ordninger, der forvaltes af medlemsstaterne, og koncentrere sig om et EU-budskab. I den sammenhæng skal oplysningskampagner og salgsmæssig støtte, der samfinansieres af Unionen, have en særlig EU-dimension, for hvilken de nødvendige kriterier bør fastsættes.
- (7) Hidtil er det i næsten to tredjedele af de programmer, som er gennemført i det indre marked, kun oprindelsesmedlemsstaten, de forslagsstillende organisationer har rettet sig mod. Desuden må produkternes oprindelse nu være synlig på materiale til oplysningskampagner og salgsmæssig støtte. For at sikre en reel EU-merværdi bør målmarkederne for de programmer, der medfinansieres af Unionen, som gennemføres på det indre marked, udvides og ikke begrænses til den forslagsstillende organisations oprindelsesmedlemsstat, medmindre programmerne formidler et budskab om de europæiske kvalitetsordninger eller sunde kostvaner, som er på linje med Europa-Kommissionens hvidbog om en EU-strategi om sundhedsproblemer i relation til ernæring, overvægt og fedme ⁽¹⁾.
- (8) For at undgå enhver form for overlapning med de salgsmæssige foranstaltninger, der finansieres i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 ⁽²⁾, udelukkes programmer, der kun har lokal virkning, fra finansiering i henhold til denne forordning, og fremmes programmer, som kommer til at have betydelig grænseoverskridende dækning, navnlig på det indre marked.
- (9) Oplysningskampagner og salgsmæssig støtte, der samfinansieres af Unionen, bør ikke være varemærke- eller oprindelsesorienteret, men bør formidle et EU-budskab. I denne henseende bør oplysningskampagner og salgsmæssig støtte på det indre marked, der omfatter en ordning som omhandlet i artikel 5, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1144/2014, formidle et budskab om produktets egenskaber eller garantier, som disse ordninger giver, navnlig med henblik på at øge kendskabet til og anerkendelsen af Unionens kvalitetsordninger.
- (10) Med henblik på information af forbrugerne bør det fastsættes, at al information om de sundhedsmæssige virkninger af et produkt skal bygge på et anerkendt videnskabeligt grundlag og opfylde kravene i bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 ⁽³⁾, eller godkendes af de kompetente nationale myndigheder, som har ansvar for folkesundheden i det land, hvor aktiviteterne gennemføres.
- (11) I betragtning af de salgsmæssige foranstaltningers særlige karakter bør der fastsættes regler om støtteberettigelsen for udgifter, der skal afholdes af modtageren ved gennemførelsen af et program.
- (12) Enkeltlandsprogrammer bør finansieres på grundlag af forordning (EU) nr. 1306/2013. I henhold til artikel 19, stk. 4, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 907/2014 ⁽⁴⁾ bør udgifter vedrørende værdipapirer afholdes af den part, der stiller sikkerheden. I henhold til i artikel 126, stk. 3, andet afsnit, litra a), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, som bør gælde for flerlandeprogrammerne, bør omkostninger vedrørende en forfinansieringsgaranti, som stilles af tilskudsmodtageren, komme i betragtning til finansiering fra Unionen. For at sikre ligebehandling af enkeltlandsprogrammer og flerlandeprogrammer, der begge kan indgives af samme forslagsstillende organisationer, bør der fraviges fra artikel 19, stk. 4, i forordning (EU) nr. 907/2014, og omkostninger vedrørende sikkerhedsstillelsen bør være berettiget til finansiering fra Unionen.
- (13) For effektivt at beskytte Unionens finansielle interesser bør der vedtages passende foranstaltninger til bekæmpelse af svig og alvorlig forsømmelighed. Med henblik herpå bør de administrative sanktioner fastsættes under hensyntagen til principperne om, at sanktionen skal være effektiv, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. De administrative sanktioner i henhold til denne forordning bør betragtes som tilstrækkelig afskrækkende til at modvirke forsætlig manglende overholdelse.

⁽¹⁾ KOM(2007) 279 endelig, 30.5.2007.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer (EUT L 404 af 30.12.2006, s. 9).

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 907/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, finansiel forvaltning, regnskabsafslutning, sikkerhedsstillelse og brug af euroen (EUT L 255 af 28.8.2014, s. 18).

- (14) Af hensyn til klarheden og retssikkerheden bør Kommissionens forordning (EF) nr. 501/2008 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 3/2008⁽¹⁾ ophæves. Den bør dog fortsat anvendes på programmer, der er udvalgt i henhold til dens bestemmelser —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betingelser, i henhold til hvilke en forslagsstillende organisation kan indgive et enkeltlandsprogram eller et flerlandeprogram

1. De forslagsstillende organisationer som omhandlet i artikel 7, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1144/2014 kan forelægge et forslag til et program for oplysningskampagner og salgsfremstød, såfremt de er repræsentative for den pågældende sektor eller produkt i henhold til følgende:

- a) Erhvervsorganisationer eller brancheorganisationer, der er etableret i en medlemsstat eller på EU-plan, jf. artikel 7, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EU) nr. 1144/2014, betragtes som repræsentative for den sektor, som berøres af programmet:
- i) hvis de tegner sig for mindst 50 % af antallet af producenter eller 50 % af mængden eller værdien af den afsættelige produktion af det/de pågældende produkt(er) eller den berørte sektor i den pågældende medlemsstat eller på EU-plan, eller
 - ii) hvis de er en brancheorganisation, som er anerkendt af medlemsstaten i henhold til artikel 158 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013⁽²⁾ eller i henhold til artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013⁽³⁾.
- b) Sammenslutninger som defineret i artikel 3, nr. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012⁽⁴⁾ og som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1144/2014, anses for at være repræsentative for den betegnelse, der er beskyttet i henhold til forordning (EU) nr. 1151/2012, og som er omfattet af det program, hvor de tegner sig for mindst 50 % af mængden eller værdien af den afsættelige produktion af det/de produkt(er), hvis betegnelse er beskyttet.
- c) Producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer, jf. artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1144/2014, betragtes som repræsentative for det/de produkt(er) eller den sektor, der er berørt af programmet, hvis de er anerkendt af medlemsstaten i henhold til artikel 154 eller artikel 156 i forordning (EU) nr. 1308/2013 eller i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 1379/2013.
- d) Med undtagelse af programmer, der gennemføres efter et tab af forbrugertillid, skal organer fra landbrugsfødevarer-sektoren, jf. artikel 7, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 1144/2014, være repræsentative for den/de sektor(er), som er berørt af programmet, ved at have repræsentanter for dette/disse produkt(er) eller denne sektor blandt sine medlemmer.
2. Uanset stk. 1, litra a), nr. i), og litra b), kan lavere tærskelværdier accepteres, hvis den forslagsstillende organisation dokumenterer i det fremlagte forslag, at der foreligger særlige omstændigheder, herunder dokumentation for markedsstrukturen, som gør det berettiget at behandle den forslagsstillende organisation som repræsentativ for det/de pågældende produkt(er) eller den berørte sektor.
3. Den forslagsstillende organisation har de nødvendige tekniske, økonomiske og faglige ressourcer til at gennemføre programmet på effektiv vis.
4. En forslagsstillende organisation må ikke modtage støtte til oplysningskampagner og salgsfremstød for samme produkt eller ordning, som gennemføres på samme geografiske marked to gange i træk.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 501/2008 af 5. juni 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande (EUT L 147 af 6.6.2008, s. 3).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1).

Artikel 2

Valg af de organer, der har ansvaret for gennemførelsen af enkeltlandsprogrammer

1. De forslagsstillende organisationer skal vælge de organer, der har ansvaret for gennemførelsen af enkeltlandsprogrammer, der giver det bedste forhold mellem kvalitet og pris. De skal i den forbindelse træffe alle nødvendige foranstaltninger til at forhindre enhver situation, hvor en uvildig og objektiv gennemførelse af programmet bringes i fare på grund af økonomiske interesser, politiske eller nationale tilhørsforhold, familie- eller følelsesmæssige bånd eller enhver anden fælles interesse (»interessekonflikt«).
2. Hvis den forslagsstillende organisation er et offentligtretligt organ som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 4, i direktiv 2014/24/EU, skal den vælge organer, der har ansvaret for gennemførelsen af enkeltlandsprogrammer, i henhold til den nationale lovgivning, som gennemfører nævnte direktiv.

Artikel 3

Støtteberettigelse for enkeltlandsprogrammer

1. For at være støtteberettiget skal enkeltlandsprogrammer:
 - a) være i overensstemmelse med EU-lovgivningen for de pågældende produkter og afsætningen af dem
 - b) være af et betydeligt omfang, især med hensyn til den forventede målelige grænseoverskridende effekt. På det indre marked indebærer dette, at et program skal gennemføres i mindst to medlemsstater med en sammenhængende andel af det tildelte budget, navnlig med hensyn til markedets størrelse i hver af de berørte medlemsstater eller gennemføres i én medlemsstat, hvis denne medlemsstat ikke er den samme som de forslagsstillende organisationers oprindelsesmedlemsstat. Dette krav gælder ikke for programmer til formidling af et budskab, som vedrører Unionens kvalitetsordninger som omhandlet i artikel 5, stk. 4, litra a), b) og c), i forordning (EU) nr. 1144/2014, og programmer til formidling af et budskab om sunde kostvaner
 - c) have en EU-dimension, både med hensyn til budskabets indhold og effekt, og navnlig indeholde information om europæiske produktionsstandarder, europæiske fødevarers kvalitet og sikkerhed og europæiske kostvaner og madkultur, fremme billedet af europæiske produkter på det indre marked og internationale markeder, skabe øget bevidsthed om europæiske produkter og logoer i den brede offentlighed og erhvervsvirksomheder. Dette indebærer især, at et program på det indre marked, som dækker en eller flere ordninger som omhandlet i artikel 5, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1144/2014, skal fokusere på denne/disse ordning(er) i sit vigtigste EU-budskab. Hvis et eller flere produkter i dette program illustrerer en eller flere ordninger, skal disse anføres som et underordnet budskab i tilknytning til det vigtigste EU-budskab.
2. Hvis et budskab, der formidles gennem et program, vedrører oplysninger om de sundhedsmæssige virkninger, skal dette budskab desuden:
 - a) på det indre marked, være i overensstemmelse med bilaget til forordning (EF) nr. 1924/2006 eller godkendes af den nationale myndighed, som har ansvaret for folkesundheden i den medlemsstat, hvor foranstaltningerne gennemføres
 - b) i tredjelande godkendes af den nationale myndighed med ansvaret for folkesundheden i det land, hvor foranstaltningerne gennemføres.

Artikel 4

Omkostninger for enkeltlandsprogrammer, som er berettiget til finansiering fra Unionen

1. Omkostninger skal for at være berettiget til finansiering fra Unionen opfylde følgende betingelser:
 - a) de er faktisk afholdt af den forslagsstillende organisation under programmets gennemførelse, med undtagelse af udgifter i forbindelse med endelige rapporter og evaluering
 - b) de er angivet i det anslåede samlede budget for programmet

- c) de er nødvendige for gennemførelsen af det samfinansierede program
 - d) de kan identificeres og kontrolleres og findes i den forslagsstillende organisations regnskaber og er fastlagt i overensstemmelse med de regnskabsstandarder, som anvendes i den medlemsstat, hvor den forslagsstillende organisation er etableret
 - e) de opfylder kravene i den gældende skattelovgivning og sociallovgivning
 - f) de er rimelige og berettigede og opfylder princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, navnlig med hensyn til principperne om sparsommelighed og effektivitet.
2. Indkaldelsen af forslag, jf. artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1144/2014 indeholder de omkostningskategorier der er berettiget til EU-finansiering.

Følgende omkostningskategorier er imidlertid støtteberettigede:

- a) uanset artikel 19, stk. 4, i forordning (EU) nr. 907/2014, omkostninger i forbindelse med en forhåndsgaranti fra en bank eller finansiel institution, som er indgivet af den forslagsstillende organisation, når denne garanti kræves i henhold til artikel 15, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1144/2014
 - b) omkostninger i forbindelse med eksterne revisioner, når sådanne revisioner kræves til støtte for betalingsanmodninger
 - c) personaleomkostninger begrænset til lønninger, bidrag til sociale sikringsordninger og andre omkostninger, som indgår i aflønningen af det personale, som er knyttet til gennemførelsen af programmet og som følger af gældende national lovgivning eller ansættelseskontrakten, omkostninger for fysiske personer, som arbejder i henhold til en direkte kontrakt med den forslagsstillende organisation, som ikke er en ansættelseskontrakt, eller som er udstationeret af en tredjepart mod betaling
 - d) merværdiafgift (moms), som ikke kan tilbagebetales i henhold til gældende national momslovgivning og som er betalt af en støttemodtager, der ikke er en afgiftspligtig person som omhandlet i artikel 13, stk. 1, første afsnit, i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾
 - e) omkostninger i forbindelse med evalueringsundersøgelser af resultaterne af oplysningskampagner og salgsfremstød, jf. artikel 15, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1144/2014, udført af en uafhængig og kvalificeret ekstern instans.
3. Indirekte støtteberettigede omkostninger fastsættes ved anvendelse af en fast sats på 4 % af den forslagsstillende organisations samlede direkte støtteberettigede personaleomkostninger.

Artikel 5

Administrative sanktioner i forbindelse med enkeltlandsprogrammer

1. I tilfælde af uregelmæssigheder skal den forslagsstillende organisation pålægges en administrativ sanktion, som skal bestå af betaling af det dobbelte af forskellen mellem det beløb, der oprindeligt er udbetalt eller anmodet om, og det beløb, som faktisk skal betales.
2. I tilfælde af en alvorlig forseelse, navnlig gentagelse af de uregelmæssigheder, der er omhandlet i stk. 1, eller hvis den forslagsstillende organisation er fundet skyldig i grov misligholdelse af sine forpligtelser i udvælgelsen af programmer eller deres gennemførelse, skal den forslagsstillende organisation udelukkes fra retten til at deltage i oplysningskampagner og salgsfremstød i en periode på tre år fra den dato, hvor overtrædelsen konstateres.

Artikel 6

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 501/2008 ophæves. Den anvendes dog fortsat for programmer, der er godkendt i henhold til dens bestemmelser før den 1. december 2015.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1)

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. december 2015 på forslag til programmer, som forelægges fra den 1. december 2015 og fremefter.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. april 2015.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand
